

Книга Даниїла - Номер сто двадцять один

Розкриття ознак останніх днів: розуміння Христових вказівок щодо весняних дерев, що пускають бруньки

Jeff Pippenger
2024-03-07

Христос вказав Своему народові на дерева, що навесні пускають бруньки, щоб вони зрозуміли "знаки" і значення "знаків" останніх днів.

Христос наказав Своему народові пильнувати ознак Його пришествя і радіти, коли вони побачать ознаки їхнього грядущого Царя. «Коли почнуть збуватися ці речі, — сказав Він, — тоді зведіть очі й підніміть ваші голови, бо ваше викуплення наближається». Він звернув увагу Своїх послідовників на дерева, що навесні випускають бруньки, і сказав: «Коли вони тепер розпускаються, ви, бачачи це, самі знаєте, що вже близько літо. Так само й ви, коли побачите, що це відбувається, знайте, що Боже Царство близько». Луки 21:28, 30, 31. Велика боротьба, 308.

«Знаки» останніх днів були прообразно показані «знаками», що сповістили та започаткували рух першого ангела. Ті «знаки» включали потрясіння небес, але Йоїл зазначає, що «знаки» останніх днів — днів, коли беззаконня Ізраїля шукатимуть і не знайдуть, коли Божа свята гора буде святою навіки, бо жоден чужинець більше ніколи не перейде через неї, — тобто потрясіння сил небесних — також включатимуть потрясіння сил земних. Сестра Вайт окреслює різницю між потрясінням сил небесних і потрясінням сил земних.

16 грудня 1848 року Господь дав мені видіння про потрясіння сил небесних. Мені було показано, що коли Господь, подаючи знамення, записані Матвієм, Марком і Лукою, сказав «небо», Він і мав на увазі небо, а коли сказав «земля» — мав на увазі землю. Сили небесні — це сонце, місяць і зорі. Вони панують на небесах. Сили земні — це ті, що панують на землі. Сили небесні будуть потрясені голосом Божим. Тоді сонце, місяць і зорі зрушаться зі своїх місць. Вони не зникнуть, але будуть потрясені голосом Божим.

«Темні, важкі хмари насунулися й зіштовхнулися одна з одною. Атмосфера розступилася й відкотилася; тоді ми змогли глянути вгору через відкритий простір в Оріоні, звідки пролунав голос Бога. Святе Місто зійде через той відкритий простір. Я бачила, що сили землі тепер потрясаються і що події відбуваються послідовно. Війна і чутки про війну, меч, голод і пошесть першими потрясуть сили землі, потім голос Бога потрясе сонце, місяць і зорі, а також і цю землю. Я бачила, що потрясіння сил у Європі — це не, як деякі вчать, потрясіння сил небесних, але це потрясіння розгніваних народів». Ранні твори, 41.

Потрясіння небес у Матвія, Марка та Луки означають потрясіння сил, що правлять небесами, символізованих сонцем, місяцем і зорями. Усі ці небесні сили були потрясені й породили «знамення», які започаткували та сповістили рух першого ангела. Ці небесні сили

знову будуть потрясені під час руху третього ангела. Але під час руху третього ангела будуть також потрясені сили землі. Сили землі — це сили, що правлять землею. 11 вересня 2001 року були потрясені сили землі, а не небесні сили.

«Тепер надходить звістка, нібито мною було заявлено, що Нью-Йорк має бути змитий приливною хвилею? Такого мною ніколи не говорилося. Мною було сказано: дивлячись на величезні будівлі, що там зводяться, поверх за поверхом, “Які жахливі сцени відбудуться, коли Господь постане, щоб страшно потрясти землю! Тоді сповняться слова Об’явлення 18:1–3”. Увесь вісімнадцятий розділ Об’явлення — це застереження про те, що гряде на землю. Але щодо того, що чекає на Нью-Йорк, особливого світла не маю; знаю лише, що одного дня великі будівлі там буде повалено перевертанням і перекиданням Божої сили. Зі світла, даного мені, знаю, що у світі — руйнування. Одне слово від Господа, один дотик Його могутньої сили — і ці масивні споруди впадуть. Відбудуться сцени, жахливість яких ми не можемо уявити». *Review and Herald*, 5 липня 1906 р.

В історії міллеритів одним із знаків, записаних Лукою, була «тривога народів». Народи символізують владні сили, що правлять землею, і 11 вересня 2001 року кожен народ на землі був потрясений, коли третє горе увійшло в пророчу історію. Те земне потрясіння було представлено у двадцять першому розділі Луки, але не біблійним висловом про потрясіння сил землі. Воно було представлене фразою «тривога народів», яка охопила народи світу, коли були зруйновані великі будівлі Нью-Йорка. «Тривога народів» у Луки — це потрясіння сил землі, і воно здійснилося в історії міллеритів.

"Я бачив, що сили землі нині захитуються і що події настають по порядку. Війна і чутки про війну, меч, голод і мор спершу похитнуть сили землі, потім голос Божий похитне сонце, місяць і зорі, а також цю землю. Я бачив, що потрясіння сил у Європі — це не, як дехто вчить, потрясіння сил небесних, але потрясіння розгніваних народів." *Ранні твори*, 41.

«Потрясіння сил розгніваних народів» є потрясінням «сил землі», як це проілюстровано в ранній історії адвентизму потрясінням «держав Європи». Урія Сміт визначив, що саме у 1838 році потрясло держави Європи.

Оскільки пророчий період цієї [6-ї] сурми розпочався добровільною передачею влади в руки турків християнським імператором Сходу, то ми можемо справедливо зробити висновок, що його завершення буде ознаменоване добровільною передачею тієї влади турецьким султаном назад у руки християн. У 1838 році Туреччина вступила у війну з Єгиптом. Єгиптяни мали всі шанси повалити турецьку владу. Щоб цьому запобігти, чотири великі держави Європи — Англія, Росія, Австрія і Пруссія — втрутилися, щоб підтримати турецький уряд. Туреччина прийняла їхнє втручання. У Лондоні відбулася конференція, на якій було складено ультиматум для подання Мехмету Алі, паші Єгипту. Очевидно, що коли цей ультиматум буде вручено Мехмету, доля Османської імперії фактично опиниться в руках християнських держав Європи. Цей ультиматум було вручено Мехмету 11 серпня 1840 року! І того ж дня султан звернувся з нотою до послів

чотирьох держав, запитуючи, що слід робити, якщо Мехмет відмовиться виконати запропоновані ними умови. Відповідь була така, що йому не слід тривожитися щодо будь-яких можливих непередбачених обставин; бо вони це передбачили. Пророчий період закінчився, і того ж дня контроль над магометанськими справами перейшов у руки християн, так само як контроль над християнськими справами перейшов у руки магометан за 391 рік і 15 днів до того. Так закінчилася друга біда, і шоста сурма перестала звучати. Урія Сміт, Синописис сучасної істини, 218.

Іслам другого «горя» минув zenit своєї могутності, яка, згідно зі Словом Божим, мала тривати триста дев'яносто один рік і п'ятнадцять днів. Та в 1830-х Єгипет намагався відновити халіфат у Єгипті з метою продовження другого великого джихаду в історії ісламу. Можливість подальших ісламських воєн змушувала європейські держави тремтіти від страху. Протягом десятиліть кризу відновлення ісламської воєнної активності історики та журналісти тих років називали «Східним питанням». Війна синів Сходу велася протягом століть проти народів Європи, які успадкували свою релігію від Римської церкви. У 1838 році «тривога народів», про яку говорив Христос, означала потрясіння розгніваних народів, спричинене війною, яку іслам вів проти колишньої Римської імперії.

"Під [звільненням] чотирьох ангелів, які зв'язані у великій річці Євфрат, я розумію, що Бог уже збирався допустити, аби чотири головні народи, з яких складалася Османська імперія, котрі марно намагалися підкорити Східну імперію в Константинополі й досягли лише незначного успіху в завоюванні Європи, тепер взяли Константинополь і вторглися та підкорили третю частину Європи, що й сталося приблизно в середині п'ятнадцятого століття." Твори Вільяма Міллера, том 2, 121.

Тривога народів в оповіді Луки була «від безвиході; море й хвилі ревуть», а «серця людей мліють від страху та очікування того, що надходить на землю». Безвихідь Східного питання продовжувала бентежити світові держави аж до ХХ століття, і символом тієї тривоги були «серця людей, що мліють від страху», та «море й хвилі, що ревуть».

"Це запечатання рабів Божих є тим самим, що було показане Єзекіїлю у видінні. Іван також був свідком цього найприголомшливішого одкровення. Він бачив море й хвилі, що ревіли, і людські серця, які мліли від страху. Він бачив, як земля рухалася, а гори переносилися в середину моря (що буквально відбувається), його води шуміли й кипіли, а гори тремтіли від його хвилювання. Йому було показано пошесті, мор, голод і смерть, що виконують свою жахливу місію." Свідчення для служителів, 445.

Коли Іванові було показано запечатання ста сорока чотирьох тисяч, він побачив тривогу народів, що зображена ревінням моря та хвиль і тим, що людські серця мліють від страху, і це було те саме запечатання, яке Єзекіїлеві було показано в дев'ятому розділі. Єзекіїлеві були показані внутрішні елементи запечатання, а Іванові — зовнішні елементи, пов'язані із запечатанням. Іван побачив, що розгнівання народів пов'язане із запечатанням ста сорока чотирьох тисяч, а розгнівання народів є також «тривогаю народів» у Луки, яку історично ототожнюють зі Східним питанням. Іванові було показано, що іслам третього горя є зовнішньою ознакою запечатання ста сорока чотирьох тисяч.

Нинішній час викликає надзвичайний інтерес у всіх, хто живе. Правителі й державні діячі, люди, що займають посади довіри та влади, мислячі чоловіки й жінки з усіх верств суспільства, прикули свою увагу до подій, що відбуваються навколо нас. Вони спостерігають за напруженими, тривожними взаєминами між народами. Вони помічають ту напругу, що опановує всі сфери земного життя, і усвідомлюють, що ось-ось має статися щось велике й вирішальне — що світ стоїть на порозі колосальної кризи.

Ангели нині стримують вітри чвар, щоб вони не подули, доки світ не буде попереджений про свою прийдешню погибель; але назріває буря, готова обрушитися на землю; і коли Бог накаже Своїм ангелам розв'язати вітри, постане така сцена чвар, яку жодне перо не спроможне змалювати.

"Біблія — і тільки Біблія — дає правильне розуміння цих речей. Тут відкрито великі завершальні сцени в історії нашого світу, події, що вже відкидають наперед свої тіні; звук їхнього наближення змушує землю тремтіти, а серця людей мліти від страху." Освіта, 179, 180.

У 21-му розділі Євангелія від Луки Ісус вказав на «знаки», що поклали початок міллеритському рухові, і всі ті «знаки», за свідченням сестри Вайт, виконалися. Лісабонський землетрус, темний день, падіння зірок і тривога народів, яка означала потрясіння сил землі, що здійснилося через іслам у страху, викликаному Східним питанням, — усе це виконалося. До міллеритських «знаків» також належить пришествя Сина Людського у хмарі, що було виконано в тому самому порядку, в якому «знаки» були дані Христом, бо після того, як тривога народів закінчилася стриманням османської зверхності у 1840 році, Христос увійшов до Святого Святих 22 жовтня 1844 року, і коли Він прийшов, Він прийшов із хмарами.

"І ось, один, подібний до Сина Людського, прийшов із небесними хмарами і підійшов до Давнього днями, і Його підвели перед Ним. І Йому була дана влада, і слава, і царство, щоб усі народи, племена та мови служили Йому; влада Його — влада вічна, яка не мине.' Даниїла 7:13, 14. Описаний тут прихід Христа — не Його другий прихід на землю. Він приходить до Давнього днями на небі, щоб одержати владу, славу й царство, які буде дано Йому по завершенні Його посередницького служіння. Саме цей прихід, а не Його друге пришествя на землю, був передвіщений у пророцтві як такий, що має відбутися по закінченні 2300 днів у 1844 році. У супроводі небесних ангелів наш великий Первосвященик входить до Святого Святих і там з'являється перед Божим лицем, щоб звершити останні акти Свого служіння заради людей — виконати справу слідчого суду й здійснити спокуту за всіх, хто виявиться гідним її благ." Велика боротьба, 479.

«Знаки», пов'язані з історією міллеритів, слугували прообразом «знаків», пов'язаних з історією ста сорока чотирьох тисяч. Коли Христос дав друге свідчення історичній розповіді через притчу, Він вказав Своїм учням на «весняні дерева, що брунькуються». Він сказав їм, що коли дерева починають брунькуватися, ви знатимете, що кінець світу близько, і що

покоління, яке побачить весняні дерева, що брунькуються, доживе, щоб побачити, як небо й земля проминуть у вогні Його другого пришествя.

Коли вони вже розпускаються, ви, бачачи це, самі знаєте, що літо вже близько. Так само й ви, коли побачите, що це відбувається, знайте, що наблизилося Царство Боже. Істинно кажу вам: не перейде рід цей, аж поки все не збудеться. Небо й земля проминуть, але слова Мої не проминуть. Луки 21:30-33.

Тоді постає питання: "коли дерева почали пускати паростки?" Пізній дощ почав накрапати 11 вересня 2001 року, що, відповідно до Ісаї, є "днем" Божого "суворого вітру в день східного вітру".

Мірою, коли воно виростає, ти вступиш з ним у суд; Він стримує свій суворий вітер у день східного вітру. Тим-то буде очищена беззаконність Якова; і весь плід цього — усунення його гріха: коли він зробить усі камені жертovníка, як крейдяні камені, розбиті на друзки, гаї та кумири не встоять. Та все ж укріплене місто буде спустошене, оселя покинута й залишена, мов пустиня: там теля пастиметься, там воно ляже й пожере його галуззя. Коли його гілки засохнуть, їх поламають; жінки прийдуть і спалять їх на вогні; бо це народ без розуміння; тому Той, хто їх створив, не змилюється над ними, і Той, хто їх сформував, не покаже їм прихильності. І станеться в той день, що Господь обтрусить від русла Ріки аж до потоку Єгипту, і ви будете зібрані, кожен по одному, о діти Ізраїлеві. І станеться в той день, що засурмлять у велику сурму, і прийдуть ті, що були близькі до загибелі в краї Ассирії, і вигнанці в землі Єгипту, і поклоняться Господу на святій горі в Єрусалимі. Ісаїя 27:8-13.

Пізній дощ почав накрапати (виміряно) 11 вересня 2001 року, і розпочалася дискусія щодо вістки пізнього дощу та фальшивої вістки про «мир і безпеку». Історія цієї дискусії — це період, коли беззаконня Якова усуваються (очищається, тобто спокутується). Історія цієї дискусії, яка є спором Авакума, є періодом запечаткування ста сорока чотирьох тисяч, що завершується тим, що лаодикійного Адвентиста сьомого дня буде вивергнуто з уст Господа, адже «укріплене місто» буде спустошене, бо воно стало містом народу без розуміння, який не знаходить ні милості, ні прихильності. Тоді «другий голос» вісімнадцятого розділу Об'явлення затрубить у велику сурму, що є сьомою сурмою і третім горем, і інша Божа отара прийде й поклониться в «Єрусалимі», який стане рухом Церкви-переможниці.

11 вересня 2001 року вказує на те, що настало останнє покоління земної історії, і лише ті, хто розпізнають весняне брунькування дерев, отримають дощ, який змушує дерева пускати бруньки. Лише ті, хто усвідомлюють, що Іслам третього горя є тим, що знаменує прихід пізнього дощу та запечатання ста сорока чотирьох тисяч, належатимуть до тієї групи.

«Лише ті, хто живуть згідно зі світлом, яке мають, отримають більше світла. Якщо ми щодня не зростатимемо в практичному втіленні дієвих християнських чеснот, ми не розпізнаємо проявів Святого Духа у пізньому дощі. Він може спадати на серця докола нас, але ми не розпізнаємо й не прийнемо його.» Свідчення для служителів, 507.

Ми не повинні чекати пізнього дощу. Він зійде на всіх, хто усвідомить і прийме для себе росу та зливи благодаті, що падають на нас. Коли ми збираємо крихти світла, коли цінуємо вірні милості Бога, який любить, щоб ми довіряли Йому, тоді сповниться кожна обітниця. «Бо як земля дає свій пагін і як сад спричиняє проростати посіяному в ньому, так Господь Бог дасть прорости праведності й хвалі перед усіма народами» (Ісаїя 61:11). Уся земля має наповнитися славою Божою. Біблійний коментар Адвентистів сьомого дня, том 7, с. 984.

Ми продовжимо дослідження у наступній статті.

«Якщо ті, хто можуть допомогти в — не пробудяться до усвідомлення свого обов'язку, вони не розпізнають Боже діло, коли буде почутий гучний клич третього ангела. Коли світло вийде, щоб просвітити землю, замість того, щоб стати на допомогу Господу, вони захочуть обмежити Його діло, аби воно відповідало їхнім вузьким уявленням. Скажу вам, що Господь діятиме в цій останній праці у спосіб, який дуже виходить за рамки звичного порядку речей, і так, що суперечитиме будь-якому людському плануванню. Серед нас будуть ті, хто завжди захочуть контролювати Боже діло, диктувати навіть те, які кроки слід робити, коли праця просуватиметься вперед під керівництвом ангела, який приєднується до третього ангела в посланні, що має бути дане світові. Бог використає шляхи й засоби, через які буде видно, що Він бере поводи у Свої руки. Працівники будуть здивовані простими засобами, які Він використає, щоб здійснити й довершити Своє діло праведності». Свідчення для служителів, 300.